

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivy Suneghové a soudkyň Mgr. Soni Burešové a Mgr. Lucie Králové ve věci

oprávněného: **MONTY INVEST s.r.o.**, IČO 08386234
sídlem Zbraslavská 12/11, 159 00 Praha 5

proti
povinnému: **Ing. J.P.**, narozený xxx xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem JUDr. Lubomírem Müllerem
sídlem Symfonická 1496/9, 158 00 Praha 5

pro 2 985 785 Kč s příslušenstvím, o návrhu povinného na odklad exekuce, o odvolání oprávněného proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 5. ledna 2024, č. j. 15 EXE 2685/2023-62,

takto:

Usnesení soudu I. stupně se **zrušuje** a řízení o návrhu povinného na odklad exekuce ze dne 6. 8. 2023 se **zastavuje**.

Odůvodnění:

- Usnesením ze dne 5. ledna 2024, č. j. 15 EXE 2685/2023-62, soud I. stupně odložil exekuci částečně co do exekučního příkazu k provedení exekuce prodejem nemovitých věcí ze dne 19. 7. 2023, č. j. 179 Ex 2202/23-16, do 30. 6. 2024. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že povinný 6. 8. 2023 navrhl odklad exekuce s tím, že se stal obětí trestné činnosti, což mu znemožňuje plnit jeho závazky. Podezřelým je V.M., který přiměl povinného, aby mu poskytl mnohamilionovou půjčku. Povinný si sám musel půjčit a V. M. mu sliboval, že mu bude každý měsíc zasílat 58 000 Kč, což se nestalo. Věc řeší Policie ČR. Soud I. stupně uzavřel, že lze v této fázi exekuce připustit, že povinný neprokázal vyšší míru pravděpodobnosti, že dojde k zastavení exekuce, nicméně soud má za to, že lze částečně odložit exekuci ohledně exekučního příkazu k provedení exekuce prodejem nemovitých věcí. Povinný sice nezachoval veškerou opatrnost při uzavírání smlouvy o úvěru, ale soud přihlédl k věku povinného, k jeho finanční situaci, jde o starobního důchodce. Lze se domnívat, že povinný zřejmě dostatečně nevyhodnotil, co po něm V.M. požaduje, a to i s ohledem na slib V. M. o tom, že povinnému pomůže vymoci finanční prostředky, o které předtím povinný přišel. V této souvislosti soud podotýká, že s ohledem na věk povinného (75 let) ke dni uzavření smlouvy o úvěru lze na něj pohlížet jako na zvlášť zranitelnou oběť. Soud, s ohledem na skutečnosti uvedené ve vyznění povinného jako oznamovatele policejním orgánem ze dne 10. 10. 2023, uvěřil povinnému, že jej V.M. přiměl, aby si půjčoval peníze, když on údajně měl několik exekucí a nemohl si finanční prostředky půjčit sám. S přihlédnutím ke skutečnosti, že exekuce představuje vždy nepříznivé důsledky pro povinného, prodej bytu by pak znamenal podstatně zvýšenou intenzitu těchto nepříznivých důsledků a pro povinného, vlastního pouze tuto jednu nemovitost, by to byla likvidační situace. Prodejem bytu by se tak z povinného stal „bezdomovec“, který s ohledem na věk a majetkové poměry nebude moci získat jiné bydlení. I když povinný přímo nenavrhl odklad exekuce podle § 266 odst. 1 o.s.ř., přesto soud na základě věku a sociální a finanční

Shodu s prvopisem potvrzuje D.B.

situace povinného exekuci částečně odložil co do exekučního příkazu k provedení exekuce prodejem nemovitých věcí č. j. 179 EX 2202/23-16 ze dne 19. 7. 2023.

2. Proti tomuto usnesení podal včasné a přípustné odvolání oprávněný a namítal, že povinný podal nyní již třetí návrh na odklad exekuce, přičemž v nich uvádí stále stejné okolnosti. První návrh byl zamítnut, řízení o druhém návrhu bylo zastaveno, třetímu návrhu bylo vyhověno, ač povinný použil naprosto totožné důvody. Podmínky pro odklad exekuce dle § 266 odst. 1 o. s. ř. nebyly splněny, nepříznivá situace povinného není přechodná, odkladem by došlo k vážnému poškození zájmů oprávněné. Soud odložil exekuci ze své iniciativy, ač bez návrhu tak může učinit pouze v případě, že lze očekávat, že exekuce bude zastavena. Takový předpoklad však ze spisu neplyne. Odvolatel navrhl, aby odvolací soud změnil napadené rozhodnutí soudu I. stupně a návrh na odklad zamítl.
3. Odvolací soud dle § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů (dále jen „ex.ř.“), ve spojení s § 212 a § 212a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“) přezkoumal napadené usnesení i řízení jeho vydání předcházející, aniž nařizoval jednání (§ 254 odst. 8 o.s.ř.), a dospěl k závěru, že odvolání oprávněné je opodstatněné, především nebyly splněny podmínky řízení pro projednání a rozhodnutí o návrhu povinného.
4. Podle § 52 odst. 1 ex.ř. nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.
5. Odklad exekuce je upraven v § 54 odst. 11 ex.ř. tak, že i bez návrhu může exekuční soud nebo exekutor odložit provedení exekuce, lze-li očekávat, že exekuce bude zastavena. Toto ustanovení je obdobou ustanovení § 266 odst. 2 o.s.ř., dle něhož může soud i bez návrhu povinného odložit provedení výkonu rozhodnutí, lze-li očekávat, že výkon rozhodnutí bude zastaven (§ 268 o.s.ř.). Naplnění předpokladů, kdy lze očekávat zastavení výkonu rozhodnutí (exekuce) vyplývá z toho, že tu je nějaký důvod, jenž lze podřadit pod ustanovení § 268 odst. 1 písm. a) – h) o.s.ř. a že pro takový zastavovací důvod či důvody bylo u příslušného orgánu zahájeno řízení a lze tak očekávat reálně zastavení výkonu rozhodnutí (exekuce). Podmínkou odkladu exekuce podle § 266 odst. 2 o.s.ř. je tedy kvalifikovaně založená pravděpodobnost, že mohou nastat okolnosti předjímané ustanovením § 268 o.s. ř., v důsledku čehož lze očekávat, že výkon rozhodnutí bude zastaven.
6. Podle § 54 odst. 4 ex.ř. odloží-li exekutor nebo exekuční soud exekuci na návrh povinného podle § 266 odst. 1 občanského soudního řádu, potom exekutor nebo exekuční soud uvede dobu, na kterou exekuci odkládá.
7. Podle § 266 odst. 1 o. s. ř. na návrh může soud odložit provedení výkonu rozhodnutí, jestliže se povinný bez své viny ocitl přechodně v takovém postavení, že by neprodlený výkon rozhodnutí mohl mít pro něho nebo pro příslušníky jeho rodiny zvláště nepříznivé následky a oprávněný by nebyl odkladem výkonu rozhodnutí vážně poškozen. Soud může na návrh rozhodnout, že zákazy uvedené v § 304 odst. 1 a 3, § 313 odst. 1 a 3 a v § 320d odst. 1 písm. b) po dobu odkladu neplatí, pokud je to potřebné k dosažení účelu odkladu a oprávněný by tím nebyl vážně poškozen.
8. Jak se podává z exekučního spisu, povinný podal již v pořadí třetí návrh na odklad exekuce. V prvním návrhu ze dne 6. 8. 2023 žádal o odklad exekuce do ukončení trestního řízení vůči panu M. s odůvodněním, že se povinný stal obětí trestné činnosti, což mu znemožňuje platit jeho závazky. Podezřelým je V.M., který přiměl povinného, aby mu poskytl mnohamilionovou půjčku. Povinný peníze neměl a musel si sám půjčit. Pan M. mu sliboval, že mu bude každý měsíc posílat 58 000 Kč, z nichž bude povinný půjčky splácet. Věc řeší Policie ČR.

Shodu s prvopisem potvrzuje D.B.

9. Tomuto návrhu soudní exekutor nevyhověl a předložil věc k rozhodnutí exekučnímu soudu. Usnesením Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 30. 8. 2023, č. j. 15 EXE 2685/2023-29, byl návrh povinného zamítnut. Exekuční soud neshledal důvody pro odklad exekuce ani dle § 266 odst. 1 o. s. ř. ani dle § 54 odst. 11 ex.ř. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 21. 9. 2023. Exekuční soud zde vyložil, že povinný se neocítl bez své viny přechodně v nepříznivém postavení. Jestliže uzavřel s oprávněnou smlouvu o úvěru, není jeho nepříznivá finanční situace přechodného rázu. Vyložil, že zde není ani žádný pravděpodobný důvod, pro nějž by měla být exekuce zastavena. Odkázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 2131/2008, dle nějž dosažení exekučního titulu trestným činem oprávněného je „jiným důvodem“, pro který není možné rozhodnutí vykonat, neboť jinak by se jednalo o popření základních principů právního státu. Exekuční soud uzavřel, že o takovou situaci se v této věci nejedná, jestliže povinný namítá protiprávní jednání třetí osoby – ručitele, která jej měla přimět k vysokým půjčkám.
10. Dne 25. 10. 2023 podal povinný další návrh na odklad exekuce ze stejných důvodů.
11. Usnesením ze dne 20. 11. 2023, č. j. 15 EXE 2685/2023-44, exekuční soud řízení o návrhu povinného na odklad exekuce zastavil. Odkázal na § 103 a § 104 o. s. ř. s tím, že o návrhu totožného znění již bylo pravomocně rozhodnuto, proto je zde nedostatek podmínky řízení ve smyslu § 104 o. s. ř., který nelze odstranit. Usnesení nabylo právní moci dne 13. 12. 2023.
12. Nyní přezkoumávaným usnesením exekuční soud rozhodl o třetím návrhu povinného na odklad exekuce, jímž se domáhal „odkladu dražby“ do ukončení trestního řízení vůči panu M. s tím, že se povinný stal obětí trestné činnosti pana V. M..
13. Podle § 254 odst. 1 o. s. ř. se na výkon rozhodnutí užije ustanovení předcházejících částí, není-li v této části uvedeno jinak. Rozhoduje se vždy usnesením.
14. Podle § 159a odst. 4 o. s. ř. jakmile bylo o věci pravomocně rozhodnuto, nemůže být v rozsahu závaznosti výroku rozsudku pro účastníky a popřípadě jiné osoby věc projednávána znovu.
15. Podle § 103 o. s. ř. kdykoli za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení).
16. Podle § 104 odst. 1 věty první o. s. ř. jde-li o takový nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit, soud řízení zastaví.
17. Zda jsou splněny podmínky řízení, zkoumá soud i při rozhodování o návrhu na odklad exekuce. Překážka litispendence je jednou z podmínek řízení, v níž je vyjádřen zákaz, aby současně probíhalo více řízení o téže věci. Totožnost věci je dána jednak stejnými účastníky řízení a jednak stejným skutkovým základem (stejným důvodem vyplývajícím ze stejných skutkových tvrzení) projednávané věci. Jestliže tedy bylo dříve zahájeno řízení o téže věci, brání toto dříve zahájené řízení tomu, aby se pokračovalo v řízení zahájeném později. Není přitom podstatné, v jakém stadiu se jednotlivá navzájem si konkurující řízení nacházejí; bylo-li pak v jednom z nich již pravomocně rozhodnuto, vytváří se tím pro ostatní řízení překážka věci pravomocně rozhodnuté a překážka litispendence se stává obsoletní (srov. Drápal, L., Bureš, J. a kol. Občanský soudní řád I, II Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2009, 2219 s.).
18. Jak bylo shora uvedeno, z obsahu spisu se podává, že povinný podal již třetí návrh na odklad exekuce s totožným odůvodněním. O obou předchozích návrzích povinného bylo již pravomocně rozhodnuto.

Shodu s prvopisem potvrzuje D.B.

19. V projednávané věci jde ve vztahu k předchozím návrhům o totožné účastníky a stejný skutkový základ, jimiž jsou odůvodněny, jde tedy o totožné věci.
20. Odvolací soud na základě shora uvedeného uzavírá, že soud I. stupně postupoval nesprávně, jestliže o návrhu povinného rozhodoval věcně, aniž byly splněny podmínky řízení. Protože je zde dána překážka věci rozhodnuté ve smyslu § 159a odst. 4 o. s. ř., nebylo možné věc znovu projednat a rozhodnout o ní. Řízení o návrhu povinného na odklad exekuce musí být pro nedostatek podmínky řízení o takovém návrhu, spočívající v překážce věci rozhodnuté (rei iudicatae), zastavena (§ 52 odst. 1 ex.ř., § 159a odst. 4, § 103, § 104 odst. 1 a § 254 odst. 1 o.s.ř.).
21. Odvolací soud z důvodů shora uvedených postupoval podle § 219a odst. 1 písm. a) o. s. ř. a napadené usnesení zrušil a podle § 221 odst. 1 písm. c) o. s. ř. rozhodl o zastavení řízení o návrhu povinného pro nedostatek podmínek řízení.
22. O nákladech odvolacího řízení odvolací soud nerozhodoval, neboť o nákladech úspěšné oprávněné bylo ve všech stádiích exekuce rozhodnuto již soudem I. stupně v pověření soudního exekutora. Náklady exekutora a oprávněné (§ 87 ex.ř.) určí exekutor příkazem k jejich úhradě dle § 88 ex.ř.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. d/ o.s.ř.).

Praha 14. února 2024

JUDr. Iva Suneghová v. r.
předsedkyně senátu